

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 43.

Fylke: Nordland

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Lindsås

Emne: Ring til lekjdamer og verne
mot sjukdamer.

Bygdelag:

Oppskr. av: Anders Spjeldam

Gard:

(adresse): Lindsås

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Ringar.

Av ringar til å bera mot sjukdamer
spjinner og berer til ein slags: blyringar
ar til å bera i ågra, disse skulle skjema
på syne, men eg veit berre ein ein
mann her i bygd som brukar slike.
Disse ringar var festa i ågra ved at ein
med ein syl stakk hol i ågraflappen
og stakk so ein høvleg lang blystreng
gjennom holet og bøyde den saman til
ein ring. Slike rådgjerdar var spürde
mann frå mann, eller gjennom tidss-
skriftur, f. d. i "Til folkeoplysningens
fremme".

Av elektriske beltur spjinner og berer ein
sart, som ein mann bar sin livit
mot gikt, beltet var innsett av sink-
plater som var pålag $1 \times 3/4$ " og annvikla
med kopartråd. Disse vart berre på
 nakne kroppen kring beltetaden.

Av og til vart eit sovare belt lagd i
eiddid eit augneblick. Ein kalla disse

balle ginkiballe. 700 årene f. å. t. var
 her i bygden en gjente som gav sig ut
 for at vere "syndsk". Hün gikk for presten
 på Lindås, og ved disse leilighetene var
 ho då jamleg kalla inn til presten
 fyrr at han künne få stüdera bätte
 gjente og "sjukdomen" hennes. Presten
 het Holtermann, og var holden fyrr ein
 sers upplyst prest. Han fant då ut
 at hün måtte vere "besatt", og anbef-
 fette hennes foreldre at hengja ein
 stäkross inn halsen hennes. I sjölv
 presterne i dei dagar kunne vere "over-
 troiske."

make meir inn slike någjerder
 mot sjukdomar kjemmer og innkj.